

Пѣтлето пакъ рекло: „Отвори се уста, влѣзь лисо!“

И лисицата влѣзла въ устата на пѣтлето.

Пакъ вървѣло, вървѣло, дошло до една много широка и дълбока рѣка. Грозѣла го опасностъ да се удави.

И то рекло: „Отвори се уста, влѣзь вода!“

Навлѣзла водата въ устата му, присушила се рѣката и пѣтлето спокойно минало на другия брѣгъ.

Привечеръ стигнало въ столицата и отишло право въ царева дворецъ.

И закукуригало то настойчиво: „Кукуригу, царю, дай ми паричката!“

Като додѣяли на царя кукуриганията на пѣтлето, заповѣдалъ да го хванатъ и го турятъ въ конюшната, та, като се ритатъ конетѣ, да го смажатъ.

Царската заповѣдъ била изпълнена.

Прѣзъ нощъта, когато всички въ царския палатъ заспали, пѣтлето изкукуригало и рекло: „Отвори се уста, излѣзь вълчо!“

Изтъралъ се вълкътъ изъ устата на пѣтлето, изтрѣшкалъ всичкитѣ коне и избѣгалъ въ гората.

Сутринъта рано, рано пѣтлето закукуригало: „Кукуригу, царю, дай ми паричката!“

Царътъ още повече се ядосалъ. Казалъ да го запрятъ въ курника при кокошкитѣ, та дано прѣстане да кукурига.

Вечеръта, като се прибрали всички, пѣтлето пакъ изкукуригало и рекло: „Отвори се уста, излѣзь лисо!“

Излѣзла лисицата и издушила всички кокошки и пѣтли, Оставила само бабиното пѣтленце.

Съмнало се, и то пакъ закукуригало: „Кукуригу, царю, дай ми паричката!“

Сутринъта, като съобщили новината на царя, той разбралъ, че има работа съ чудноватото пѣтле. И за да се отърве отъ него, заповѣдалъ да опалятъ добръ фурната и да го хвърлятъ въ нея — живо да изгори.

Опалили фурната, хвърлили вътрѣ пѣтлето и я затворили да не изхвъркне.

Щомъ се намѣрило въ нажежената фурна, пѣтлето изкукуригало и рекло: „Отвори се уста, излѣзь вода!“